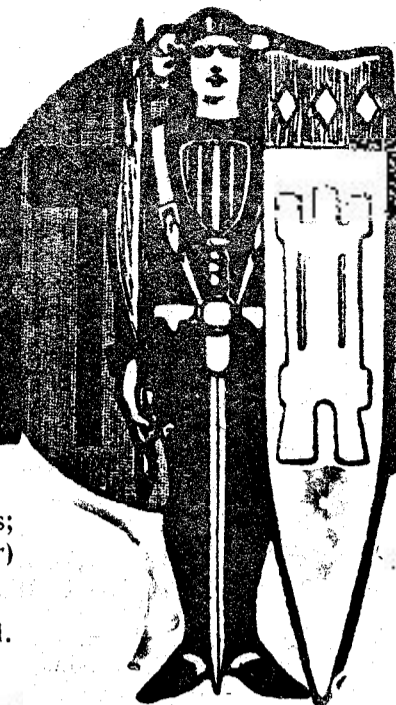


BALLAROS SITGES



PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes; ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA; id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24. **Telefon n.º 367**

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors. No 's retornen els originals.

COMEDIES

Amb motiu del sensible paro forçós del treball all que està atravesant la terra catalana, En Julià intenta explotar per als seus fins polítics i de dominació la misèria paorosa que va apoderant-se de la classe treballadora de aquesta vila. I preocupant-se no més que del efecte teatral, l'altre dia convocà una reunió, per a donar compte de les gestions fetes per a reanudar el treball i anunciar els socors que 's proposava arbitrar per aliviar la trista situació dels obrers necessitats.

En la tal reunió detallà llargament una visita que havia fet a la Federació Patronal a l'objecte de què aquesta aixequés el locaut en aquesta vila; i després de molt enraonar i divagar, en resum no va venir a dir res en concret; tot no van ésser més que excuses: que sí, que no, que veurem, que hi ha esperança, que... Res, res en absolut concretament. Però, en canvi, pretengué donar a entendre, d'una manera evident, que si per cas cessava l'atur,—lo qual tothom desitja,—an ell i a ningú més que an ell es deuria la glòria.

De això pod molt ben dir-se'n: «embollica que fa fort» i ademés «mirallets per a caçar aloses».

A la mateixa hora en que En Julià feya aquella «propaganda fula», una comissió de contractistes de la vila visitava a la Junta de la Patronal per a demanar l'aixecament del locaut, doncs an aquí patrons i obrers estaven en bona harmonia. Malhauradament, en la entrevista no's logrà lo que els comissionats es proposaven conseguir, doncs va donar-se's hi a comprendre que irremisiblement no s'arreglaria lo dels demés punts fins que no quedés arreglat lo de Barcelona.

¿Què s'empatollava, doncs, el «magistrado popular»?

El nostre company En Planas Robert va demanar amb insistència en la sessió municipal de la setmana passada, que ja que l'Ajuntament havia tingut tantl'ingresos extraordinaris amb la

venda de terrenys — més de *set mil pessetes*, que no podia sospitar,—s'empleés aquesta quantitat en treballs públics, d'urgència reconeguda, en els quals es podrien emplear un gran nombre d'obers. No cal dir que En Julià no va avenir's hi, perquè... a la caixa no hi toquem. ¿Per què serveixen aquells diners?

Tampoc acceptà una proposició d'En Bosch demanant que l'Ajuntament votés una determinada quantitat per a socorre a les famílies necessitades.

A totes les principals poblacions, els Ajuntaments, fent tota mena d'esforços, i a pesar de no comptar amb els ingresos del de aquí, han procurat socorre als seus obrers. Però aquí l'Alcalde no se ha preocupat absolutament de fer res pràctic, efectiu; i solament quan se veu atrapat, per què els obrers reclamen davant de tal deixadesa, procura bellugarse, o fer veure que's belluga. Mes ah!, allavors ho fa tan sòls amb mires a les properes eleccions municipals.

Els obrers del ram de construcció fa sis o set setmanes que estan parats, i en tot aquest temps no se'ls ha socorregut, ni fent-los treballar per al Municipi en obres indispensables en les que no's necessiten apenes materials de construcció.

Es que'l Califa no vol que'l Ajuntament gastí ni un centim en socorre als desvalguts, perquè els diners prou que'ls necessita per a tancar els enredos i deutes per ell promoguts... i altres coses, com per exemple aquells celebres *créditos* per ell tan sospirats i que a l'últim conseguí embutxacarse. Del «magistrado» no ens en extranyem de res; però que'ls regidors socialistes callessin com uns morts, davant de la proposició d'En Planas... Vaja: que això no passa ni a Rússia!

En Julià és aixís: molta xerrameca, molta terra a l'Havana; però treure un cènim, ¡de cap de les maneres!

I «quí tingui fret, que tremoli:

i qui tingui fam, que badalli». Heus' aquí el seu lema.

A l'objecte de apaigabar la general cridòria i a l'exclusiu efecte de pescar vots per part del Califa, una petita brigada el dilluns va començar l'arreglo del Passeig de la Ribera, desballestat per obra i gràcia d'En Mitjans, que are dos anys va fer gastar miserablement al poble uns 600 drets que no serviren per a res, puig al cap de un mes la Ribera estava pitjor que no pas avans.

No cal dir que 'ls jornalers empleats són escullits entre els que tenen vot i no siguin contraris als mangonejadors de la Casa del «Pueblo».

També es treballa a la part forana del Cementiri, construint-s'hi una rasant per a plantarhi arbres a l'exclusiu objecte, segons es diu, de que serveixin de cortina, de barrera o de muralla, per a impedir el pas dels *microbis* i altres... insectes que procedents del lloc sagrat intentin ficar-se al Escorxador nou si per cas aquest arriba a ferse en el lloc projectat. Aixís diu que la gent podrà menjar-se la carn amb tranquil·litat i menys repugnància. ¡Colossal!

GLOSES

SANT SEBASTIA. — Quan tothom està cansat de menjar turrans i els pessebres queden ressecs i desconjuntats, arriba S. Sebastià amb els bergallons, s'obra la seva ermita closa gairebé tot l'any i un frare franciscà o un capellà escolapi fa el panegíric del jove martre. A la tarde ressona sota les voltes el cant tremolós dels fidels:

*Humils, rendits i amb amor
postrats a vostra presència:
vos suplicam de tot cor
nos guardeu de pestilència.*

I un cop acabada la funció religiosa, els uns desfilen per la via, els altres cap a la platja, doncs encare fa sol.

Jo no sé que té aquest dia de evocador. — El convalescent que hi va en acció de gràcies; la dama que no s'acosta per aquells volts més que per aquesta festivitat i en fuig esporuguida; la veu de la Cándida d'altre temps...

Avans començava's a remoure el Carnestoltes, i el Sant semblava preservar-nos de tot pecat: era la eclosió pura del bullici, les primícies d'un goig prometedor, plè de misteri...

EN DALMAU. — Anava Ribera amunt, Ribera avall, brú i colrat, armat d'una vara de freixa, — a l'estil de l'Agustí Ferrer, — galantejant a les noies amb trena, aquelles figuretes vivacíssimes, per Mestre Pahissa adorades.

Amava la Bellesa i els llibres: escrigué primerament amb un deix de col·legial i adquirí breument la fortitut d'estil. En la edició de «reveillon» de *La Publicidad* aparegué un excel·lent dibuix degut al seu llàpiç, encarnació d'una ideologia joveçana, gens vulgar. «Causeur» amable, a cops exaltat, formava la trilogia Cassanyes, Gener, Dalmau, tan recòndita com interessant, i el seu estre excitat s'alçà contra l'obra harroera que s'intentava a La Punta.

Mai podrem veure acomplida la nostra intel·lectualitat racial. L'una vegada és la Ciutat devoradora, l'altra l'Amèrica cobejada, l'altra la Mort implacable, les qui ens ho van prenent tot.

ADAM

De actualidad

Los que hayan leído el órgano de la «Caza del buen Pueblo» habrán observado un caso estupendo de inventiva y, al mismo tiempo, reclamo para ganar vo... luntades que son de inestimable valor en las lides que se avecinan.

Recordará el lector que hubo un maremagnum que se llamó Semana Roja y que después transcurrió otra semana a la que se le

puso el título de Cómica. Pues ahora nuestro primer magistrado indigno se ha propuesto aumentar la serie y nos ha reseñado una *Semana Histórica* en la que él figura como obrero, patrón, legislador, componedor, protector, historiador y redentor. Para cada cosa y cada caso tiene una opinión espontánea, sin que nadie se la hubiese pedido, y para cada desavenencia una fórmula de arreglo, poniendo en el empeño toda su buena voluntad y el bolsillo... ageno.

Después de esta semana *histórica* vendrán la semana gedeónica, la semana tartárica, la semana desconcertante, la semana cabalística y otras semanas en preparación, a cual más sorprendentes y enigmáticas, que vayan sugiriendo los acontecimientos y la particular conveniencia de la popular gatita mansa.

Supongo que el Mayor de la villa tendrá sus admiradores más o menos adictos y entusiastas; pero si no los tuviese, le bastaría su profunda creencia de que nadie como él es digno de adjudicarse las iniciativas con el indispensable control del más puro patriotismo y el mando por sus insuperables méritos y extraordinarios servicios prestados a la villa natal en 36 años de vida pública, con una hoja de servicios que nadie puede ostentar.

Es natural que se sienta sinceramente admirado de su propia personalidad.

La Historia recogerá esta brillantísima etapa de los episodios subirenses y se destacará el triunfo personal de la proeminente figura del gran patricio cuya elocuencia dos veces persuasiva levantó murmullos de aprobación en la memorable tarde del miércoles de la *Semana Histórica* ante un auditorio representativo de todas las fuerzas de la población, entre cuyos elementos no faltaban adversarios que sin duda lo son porque todavía no han sabido comprenderle.

Yo que asistí a la reunión como espectador del montón porque no soy nada ni represento a nadie ni maldita la falta que me hace, pude apreciar la trascendencia del acto y regocijarme con los optimismos que acentuaron los que hicieron uso de la palabra sobresallendo el popular presidente nato de todos los actos presidenciabiles.

El pulcro orador describió magistralmente el problema y la situación angustiosa creada por la intransigencia de los bandos contendientes y dió la sensación de que todo se arreglaría mediante los acuerdos que iban a ser tomados para darles efectividad.

Por espacio de 23 minutos largos el auditorio quedó suspenso de la palabra del popular orador. No se oía más que el débil ruido del volar de las moscas que atrevidas se colaron. Algunas veces se deslizaron tenuos rumores de admiración por la habilidad y sin-

guar percepción de los resortes convenientes al negocio del conculio pluralista. Se entró en detalles que pudiesen molestar o perjudicar intereses tan encontrados como integran los elementos allí congregados.

La palabra reposada y meliflua sin desplantes ni afectismos de nuestro paternal magistrado, dió a los oyentes la sensación de que posee un rico caudal de ciencia y experiencia, pues las ideas fluyen sin el menor esfuerzo, sin atropellar los pensamientos que tienen su génesis en aquella venerable cabeza circundada por hebras plateadas.

El incansable paladín de las nobles causas, el defensor de los humildes, el austero propagandista de regeneración política-administrativa que hizo el inmenso sacrificio de aceptar el gobierno de la villa en circunstancias difíciles de sostener el crédito de la exhausta Hacienda municipal, aplacar los ánimos, hermanar iniciativas y voluntades, inaugurar un período de moralidad administrativa y para dar impulso y realidad a los grandes proyectos de engrandecimiento y embellecimiento de la población, que constituye un amplio y prodigioso programa de progreso local, dió la nota sugestiva de sus recursos inagotables así en la exposición de hechos como en la aplicación de soluciones en un ambiente de cordialidad y nobles afanes. Nadie discrepó del orador, y aunque podía seguir perorando sin agotar la provisión de sus argumentos ni el tesoro de sus ideas, la modestia, que es mérito singular de los hombres de valer, hizo que terminase su inspirada oración interrumpida en sus períodos álgidos por mal contenidos rumorillos de asentimientos.

En las cortas pausas que son presagio de solemnes declaraciones o interesantes promesas, el auditorio daba muestras de intensa emoción y gratitud al padre del pueblo y un observador sutil habría visto dibujarse en la frente del orador una ligera arruga de contrariedad por no disponer de tabaco que ofrecer a la concurrencia.

Por lo demás no cabe duda que a estilo de los maestros jugadores de ajedrez, que con facilidad juegan varios partidos a la vez y sin retrasar las jugadas pueden conversar, tomar café, hacer pajaritos de papel, marcarse unos puntos de fox-trot, así también el indiscutible Jefe de la gloriosa jornada de Noviembre de 1914 puede hacer toda clase de prodigios oratorios y divagaciones de mentalidad sin demostrar cansancio ni incongruencia.

Apostaría que mientras paseaba la mirada pudorosa por el salón pensaba en combinaciones financieras y maquinamente formaba la lista de los futuros municipales que han de colaborar en la consecución de sus magnos proyectos.

Ahora son momentos críticos comprendidos en la *semana histórica* y hay que hacer VOTOS para que la Comisión ejecutiva trabaje con actividad y buen éxito para que la paz irradie y no falte el pan en las mesas.

Esperemos tranquilos y confiemos en el porvenir saturados de verdadero optimismo.

FABIAN

Lluís de Dalmau i Centenera

El passat disabte, després de curta malaltia, va morir aquest distingit amic nostre. La dolorosa nova, al divulgar-se, va causar general consternació.

Era En Dalmau un jove de refinada cultura, de caràcter obert, entusiasta de totes les manifestacions artístiques, que curosament seleccionava i formava part d'aquest grup escullit que honora a Sitges: els Suñer, Catasús, Ferrer, Casañes, Carbonell Gené i altres, alguns dels quals es reuneixen casi diàriament en petit comitè, donant una sensació de fortitut a la Vila Blanca.

Dibuixava amb gran maestria i fou un dels principals iniciadors de la memorable Festa de la Poesia.

Catalanista entusiasta, era l'últim descendent de la noble família Dalmau i dels antics Barons de Fals, de història netament sitgetana.

Ha mort als vint anys, quan se li esperava un brillant pervindre, i en ple estudi de la carrera de Medicina.

L'enterrament constituí una grandiosa manifestació de dol: els seus amics carinyosos li dedicaren una corona i acompanyaren amb atxes el cadavre.

Rebi l'afligida família del finat la sincera expressió del nostre condol per tan terrible pèrdua, que sentim com a pròpia. (A. C. S.)

Dietari de la vila

DISSABTE

Com en anys anteriors, «La Unió de Carreters» celebra la diada del seu patró Sant Antoni dirigint-se a les nou del matí molts dels seus associats, amb sos respectius animals, cap a la platja de Sant Sebastià, on reben la benedicció que des de La Torreta els dirigeix el Rvnt. Sr. Regent de la Parròquia.

Després, precedits de una banda de música, recorren diferents indrets de la població es dirigeixen al Temple parroquial, ont se celebra el solemne Ofici en honor de aquell Sant i en el que's reparteixen els panets de costum.

† A les dotze del matí és conduït a sa darrera estada el cadavre de l'estimat compatriota D. Pelegrí Mestre Termes, qui deixà d'existir air a l'edat de 90 anys i després de haver sigut confortat amb els auxilis de la Iglesia.

Acompanyem als seus familiars en la pena que amb tal motiu els afligeix.

DIUMENGE

Efectuat aquesta tarda en el Patronat de Acció Social el sorteig del gerro a favor de les Escoles nocturnes per a obrers, resulta favoregut per la sort el número 1298.

DIMARS

En la xamosa ermita de Sant Sebastià s'hi celebra amb tota solemnitat la festa patronal, acudint-hi amb tal motiu una concurrència tan nombrosa, que poques vegades s'hi havia vist.

Al matí, trovant-se l'altar esplèndidament enluminat, hi té lloc l'Ofici, durant el qual la capella de música que dirigeix el Mtre. Torrents executa una escullida missa i el casi compatriota doctor D. Manel Mestres fa el panegíric del Sant, amb gran eloqüència i amb parla catalana, com acostuma sempre.

Novament hem de felicitar als dignes administradors de aquella ermita, els esposos D. S. Bastià Hill i D. Tecla Inglada, pel zel que demostren.

† A les cinc de la tarde són conduïdes al còs sagrat les mortals despulles del benivolunt jove net En Josep Vigó Vendrell, que morí als 12 anys d'edat.

Als seus desconsolats pare, germans i demés família els acompanyem en el pesar que experimenten.

** A la nit en el Teatre del Prado Subirens hi té lloc el festival organitzat per la secció d'aficionats «L'Empelt» els quals davant de nombrosíssima concurrència representen les obres titulades «El Honor» i «La escusa del malalt», en quina execució hi prenen part els joves Muntané, Bertrán, Cojalls, Carbonell, Llopis, Mestres, Plana i Muño, que'n sentiren bastant ayrosos.

Després se celebra un luit ball, quin programa desgrana el sextet «Mozart», que tant en els ballables com avans en els intermitjos de la funció és sumament aplaudit.

DIMECRES

† Al mitjà reb cristiana sepultura el cadavre de l'apreciat conveï En Sergi Cantela González, passat a millor vida a la edat de 75 anys. Als seus afligits familiars els transmetem nostre condol.

DINJOS

† En el Temple parroquial aquest matí se celebren solemnes exèquies fúnebres en sufragi de l'ànima del volgut compatriota D. Pelegrí Mestre Termes, veient-se molts concorreguts.

Reiterem amb tal motiu als seus familiars la expressió del nostre pesam.

DIVENDRES

† A dos quarts de cinc de la tarda són conduïdes al Cementiri les mortals despulles del malaguanyat jove compatriota En Félix Mirabent Catalán, qui morí air als 20 anys d'edat; resultant el fúnebre acte una vera manifestació de dol.

Als seus desconsolats pares, germans i demés família els acompanyem en la pena que amb tal motiu els aclapara.

Noves varies

El passat dimecres va rebre cristiana sepultura en el Cementiri Nou de la ciutat comtal el cadavre del que fou expert capitá de la Marina Mercant i Inspector de la Companyia Transatlántica en aquella ciutat, D. Alfred Garriga i Palau; havent constituït l'acte de l'enterrament una sentida manifestació de condol, per part dels amics del finat i de les nombroses amistats amb que compta la seva respectable família, a la qual des de aquestes columnes testimoniem amb tant trist motiu la expressió de la nostra condolència.

BANCO DE VILLANUEVA

Emisión de 4.000 obligaciones hipotecarias de la sociedad PRODUCTOS PIRELLI S. A.

Estas obligaciones son de 500 pesetas nominales cada una, con interés fijo de 6 por 100 anual, libre de impuestos presentes, pagadero por semestres que vencerán en 30 Junio y 31 Diciembre de cada año.

Se reembolsarán a la par por sorteos anuales en el plazo de 50 años a partir de 21 Diciembre de 1920, en que se efectuará el primer sorteo.

Se acordado por la referida Sociedad poner en circulación dos mil de las citadas Obligaciones, desde esta fecha admitiremos suscripciones a título irreductible al precio de 500 pesetas cada una pagaderas al suscribirse.

La suscripción se cerrará en el momento que queden suscritas las mencionadas dos mil Obligaciones.